

ПРОТОКОЛ

№ 620

гр. Плевен , 23.04.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и трети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Чавдар И. Попов
Съдебни	ЕЛЕОНОРА АНГЕЛОВА
заседатели:	ЙОТКОВА
	ЦВЕТЛИНА ЦОНОВА
	ТОДОРОВА

при участието на секретаря Станислава Т. Станева и прокурора Мария Маринова Вълчева (РП-Плевен)
Сложи за разглеждане докладваното от Чавдар И. Попов Наказателно дело от общ характер № 20214430200400 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:13 часа се явиха:

ОБВИНИТЕЛ РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ПЛЕВЕН, редовно призована, представлява се от прокурор М.В..

ПОДСЪДИМИЯТ И. С. М. – уведомен от предно заседание, явява се лично.

В залата се явява адв. Росица *** от АК-Плевен, определен за служебен защитник на подсъдимия И. С. М..

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. Б. М. – уведомен от предно заседание, явява се лично и с адвокат Б., с пълномощно по делото.

СВИДЕТЕЛИТЕ:

С. М. Я.– редовно призован, явява се лично.

А. С. К. – редовно призован, явява се лично.

С. И. С. – редовно призован, явява се лично.

ВЕЩО ЛИЦЕ:

М. С. М.- редовно призован, явява се лично.

ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

АДВ.*** – Да се даде ход на делото. Считам, че няма пречки за даване ход на делото.

АДВ.*** – Да се даде ход на делото за разпит на явилите се свидетели.

Съдът след като взе предвид становището на страните счита, че са налице процесуалните предпоставки

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИЯ

И. С. М. – ***, ЕГН: *****.

Подсъдимият М.: Получил съм препис от ОА.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛИТЕ

С. М. Я. – 74г., неосъждана, без родство с подсъдимия.

С. И. С. – 34г., неосъждан, син съм на И.М.. Желая да дам показания.

А. С. К. – 48г., неосъждан, без родство с подсъдимия.

М. Б. М. – 60г., неосъждана, без родство с подсъдимия.

Съдът разяснява на свидетелите наказателната отговорност по чл.290 от НК и те обещаха да говорят истината, след което се отведоха от залата да разпита им.

Сне се самоличност на вещото лице.

М. С. М. – 41г., неосъждан, без родство с подсъдимия.

Съдът разясни на вещото лице наказателната отговорност по чл.291 от НК и то обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

На страните се разясниха правата по чл.274 и 275 от НПК и всички останали процесуални права.

ПРОКУРОРЪТ – Не правя отвод на съдебния състав, нямам нови искания, възражения също нямам. Да сменим реда на съдебното следствие, да изслушаме първо вещото лице, после свидетеля.

АДВ.*** – Не правя отвод на съдебния състав, нямам нови искания, възражения също нямам. Не възразявам по исканото от прокурора изменение на реда, на съдебното следствие.

АДВ.*** – Не правя отвод на съдебния състав, нямам нови искания, възражения също нямам. Също нямам против да се измени хода на съдебното следствие.

След като взе предвид становището на страните, съдът намира, че са налице предпоставките за откриване на съдебното следствие, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКРИВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

На основание чл. 276, ал.1 от НПК съдът **ДОКЛАДВА** основанията за образуване на съдебното производство по настоящото НОХД № 400/2020г. по описа на РС Плевен, а именно внесен обвинителен акт от РП-Плевен против подсъдимия И. С. М. за престъпление по чл. 194, ал.1 от НК.

На основание чл. 276, ал.2 от НПК дава възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

ПРОКУРОРЪТ – Поддържам внесения обвинителен акт. Считам изложената фактическа обстановка в него за подкрепен от събраните в Досъдебно производство №2736/2018г. по описа на РП – Плевен, ЗМ-217/2020 на РУ-Пордим доказателства.

Съдът запитва подсъдимият И.М. разбира ли в какво е обвинен.

ПОДСЪДИМИЯТ И.М.: Разбирам обвинението за какво е.

На основание чл.277, ал.1 от НПК съдът поканва подсъдимият И.М. да даде обяснения по повдигнатото обвинение.

ПОДСЪДИМИЯТ И.М. – Не се признавам за виновен. Ще давам обяснения:

Миналата година, бях в Германия със сина на М.М., Асен М.. С него имяхме уговорка да му направя ремонта в неговата къща, тя се намира в гр.Пордим улица не мога да кажа. Имяхме уговорка да му направя ремонт. След като се прибрах с неговия бус от Германия, започнах ремонт. Той ме помоли да докарам негов бус от Германия и започнах ремонт с баща му. В последствие беше болен човекът и отказа, да извършва с мен ремонта. Аз се обадох на сина ми, който дойде с мен да довършим ремонта. Уговорката ни беше да му направя ремонта за 1000лв. В последствие той ми изпрати 300лв. по майка си. Всичките пари, които бяха за гориво, за материали, той ги прашаше на майка си. На мен въобще не ми е прашал.

СЪДЪТ: Парите, които са били за гориво и материали и Вие сте ги изразходвали, той Ви ги е дал?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Той ги праша на майка си и тя ми ги дава.

СЪДЪТ: Нямаме претенции към него, че не Ви е платено за гориво, за строителни материали?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Нямам претенции. Не извършихме ремонта до края, понеже аз му се обадох и му казах, че парите не стигат, за да взема останалите материали. Трябваше да вземем допълнителни материали. Тези пари ми бяха дадени допълнително, за гориво и храна да се поддържат. Не ми стигнаха. Аз го помолих пак, той се ядоса. Аз му казах, че не мога да му работя без пари. От там нататък се скарахме. Викам му, „аз мога да идвам от тези километри, трябва и да зареждам“, трябваше и да се поддържам. След като майка му замина за Германия, работихме два дни след като тя замина. Остави ни ключа. Синът ми на третия ден замина и остави ключа на съседката. След един месец ми се обаждат, че телевизора го няма.

СЪДЪТ: На Вас ли Ви се обаждат?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: На мен и на сина ми.

СЪДЪТ: Кой Ви се обади?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Синът ѝ.

ПРОКУРОРЪТ: Последно, преди жената да замине за чужбина, каква беше уговорката Ви за ремонта?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: С нея не съм имал уговорка, имах със сина ѝ.

ПРОКУРОРЪТ: Каква беше уговорката, че ще го довършите или не?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Той не пожела да ми прати останалите пари, с които аз да завърша ремонта. Аз му казах, че тези пари не стигат и не продължих ремонта. Там се скарахме.

ПРОКУРОРЪТ: Поради каква причина, ключът за къщата беше у Вас?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Ние през това време работихме, довършвахме си нещата, но не ги завършихме поради тази причина. Той не ми прати останалите пари.

ПРОКУРОРЪТ: След като жената замина за Германия, колко пъти ходихте до къщата ѝ?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Два дни, след като тя замина, на третия ден синът ми замина и остави ключа на съседката.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

АДВ.***: Нямам въпроси.

АДВ.***: Като предадохте ключовете и напуснахте обекта, телевизорът

беше ли там в къщата или не беше, виждал ли сте телевизора?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Виждал съм го. Единият телевизор, който свалих от стената и демонтирах беше вграден в стената, но после по време когато работихме, той го беше изпратил този същия телевизор за който става въпрос, по един бус и аз помогнах на шофьора да го разтоварим, защото телевизорът е колкото мен- 1.50см., не може сам човек да го пренесе.

ПРОКУРОРЪТ: Кога сте го разтоварвали?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: По времето, когато аз бях там и извършвах ремонтна дейност. Не мога да си спомня точно.

АДВ.***: Този телевизор е дошъл тогава?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Този телевизор пристигна от Германия, той го беше изпратил.

АДВ.***: Къде стоеше този телевизор, докато Вие правихте ремонта?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: В съседната стая бяхме изместили всичко там от едната стая, за да можем да освободим място за материалите и го бяхме оставили в другата стая, в другото помещение.

ПРОКУРОРЪТ: Когато сте започнали ремонта, този телевизор бил ли е вграден в стената?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Не, това е друг телевизор, който беше вграден в стената.

АДВ.***: В къщата е имало два телевизора?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Не, имаше повече. Този телевизор, за който става въпрос, той го докара от Германия и го прибрахме в тази стая, която казах.

АДВ.***: Когато синът Ви върна ключовете на съседката, Вие бяхте ли там?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Не.

АДВ.***: Да са казвали да са оставяли ключове на някой друг, който да влиза да върши нещо в тая къща?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Не знам, нямам представа.

АДВ.***: Каква Ви беше уговорката с Асен, който Ви поръча да направите ремонта, Вие да работите тук?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Да точно.

АДВ.***: Докато правихте ремонта, майка му М.М. беше ли там?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Да и замина.

АДВ.***: Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ: Къде живееше бащата на Асен?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: В село Брест живееше. И сега там си живее.

СЪДЪТ: Той още в началото на вашата дейност е напуснал обекта и не се е връщал повече?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Да, не се е връщал.

СЪДЪТ: Майката на Асен къде живееше?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: В същата къща, където правихме ремонта. В една от стаите.

СЪДЪТ: По цял ден си е била там, ден и нощ?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Да, по цял ден си беше там.

СЪДЪТ: Вие имяхте ли ключ за къщата?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Не.

СЪДЪТ: Кога идвахте на работа и кога си тръгвахте?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Това време някъде, към 09:30ч.-10:00ч. и си тръгвахме някъде към 16:00ч., зависи от дейностите.

СЪДЪТ: Кой Ви посрещаше и изпращаше?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Майка му ме посрещаше и изпращаше. Тя си беше през цялото време.

СЪДЪТ: Колко телевизора имаше в къщата, когато Вие пристигнахте?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Аз като пристигнах имаше един в стаята, един в нейната стая имаше където тя се помещаваше. Това бяха. Два, може и повече да е имало.

СЪДЪТ: Колко стаи има тази къща?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Къщата има три стаи.

СЪДЪТ: Вие в третата стая влизали ли сте въобще?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: В тази, в която бяхме нанесли всички материали, да.

СЪДЪТ: В стаята на майката влизали ли сте ?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Да.

СЪДЪТ: Влизали сте във всички стаи?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Да, точно така. Имаше два телевизора без този третия, който пристигна от Германия.

СЪДЪТ: Каква марка и модел беше телевизорът от Германия?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Мисля, че „Samsung“ беше.

СЪДЪТ: Какъв цвят?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Черен.

СЪДЪТ: Той ли беше най-големият от всички?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Той, да.

СЪДЪТ: Другите с какъв размер бяха?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Малки, 32 инча.

СЪДЪТ: Това е бил единственият голям телевизор?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Да, 65 инча.

СЪДЪТ: Колко време извършвахте ремонта?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Може би два месеца, горе долу. Няма два месеца.

СЪДЪТ: Кога започнахте?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Аз се прибрах с неговия бус някъде края на юни, се прибрах и започнах ремонта след една седмица.

СЪДЪТ: Кога напуснахте къщата окончателно?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Не мога точно да се сетя, защото аз работих и на друго място, края на юни може би. В началото на август може би съм завършил.

СЪДЪТ: Обвинението е за периода 19.09.2020г.-19.10.2020г., в този период посещавали ли сте къщата?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Не, не съм бил там. Септември месец бях в гр.Плевен и работех.

СЪДЪТ: Къде сте работили?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: До училище „Иван Вазов“ в една кооперация.

АДВ.***: Имате ли координатите на тези хора?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Имам ги.

СЪДЪТ: Трудов договор имате ли с тази фирма, която е строила кооперацията?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Не.

СЪДЪТ: Кога започнахте в училище „Иван Вазов“ да строите?

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Някъде средата на август започнах работа.

Съдът счита, че няма пречка да се промени реда за провеждане на съдебното следствие и няма пречка да се премине към разпит на вещото лице.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОМЕНЯ хода на съдебното следствие и преминава към разпит на вещото лице.

ПРОЧИТА заключението на вещото лице д-р М.М. по изготвената съдебно - стокова експертиза.

СТАНОВИЩЕ НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.М.: Поддържам заключението, което съм представил в досъдебното производство.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси. Да се приеме заключението на вещото лице.

АДВ.*** - Нямам въпроси. Да се приеме заключението на вещото лице.

АДВ.*** - Нямам въпроси. Да се приеме заключението на вещото лице.

Съдът, след като взе предвид становището на страните, счита, че няма пречка да се приеме и вложи към материалите по делото заключението на вещото лице, по извършената съдебно стокова-експертиза. Да се изплати възнаграждение в размер на 50.00/петдесет/лева за явяване в днешното съдебно заседание на вещото лице, платими от бюджета на ПлРС.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ВЛАГА в делото заключението на вещото лице д-р М. С. М. по изготвената съдебно стокова- експертиза.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение в размер на **50.00/петдесет/ лева**, за явяване в съдебно заседание и докладване на експертизата от вещото лице д-р М. С. М..

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛИТЕ:

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ А. С. К. -

ПРОКУРОРЪТ: Кажете къде живеете, познавате ли М.М. и какво знаете по случая?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Комшии сме. Аз ги виждах, че идват да работят в тях. Идваше с брат си, после със сина си. И.М. беше с по-къса коса подстриган, познавам го. Той ме е виждал също. Ако изляза някъде с колата до магазина, да купя за детето мляко. В този същия ден, го видях него със съвсем различен автомобил. „Форд“ беше - бус, жълт на цвят.

СЪДЪТ: А иначе с какъв автомобил идваше?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Иначе идваше с негов личен автомобил, „Форд“, малка кола. После се счупи автомобилът, но взимаше на Асен М., на племенника си, автомобила. Буса си беше дало момчето. То понеже е в Германия. След това, той взе да идва със сина си. Някой път идваха с друг бял бус. Нищо лошо не съм виждал, общувал съм с тях. Разкарвам си детето по улицата или съм пред дома, то се вижда. В този момент в който аз ходя през ден, два да купувам на детето мляко да му варя, виждам бус-жълт, спира пред Мая. Аз съм с лице към къщата. Детето го приспах, взех да досваря млякото да не кипне. Виждам буса жълтия спрял и след известно време виждам него с още един човек. Не го познавам това лице, за първи път го виждам. Било е това някъде към 11:30ч.. Аз в 10:00ч. отивам за млякото, докато приспя детенцето, да имам свободно време. Видях буса спрял с лице към вкъщи. От тази лявата страна той се опита да го вкара в страничната врата, носеше го телевизора, обаче не можа да го вкара, защото е голям и го натовари в задната врата. То се вижда, няма и на десет метра се случва това. Отиде да остави ключовете и от тогава не го виждам. Мая замина на Германия на сина си на сватба и ключовете си остави на тях, да влизат да работят.

ПРОКУРОРЪТ: Когато видяхте, че изнасят телевизора, Мая в България ли беше?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Не, в Германия беше. Аз просто се учудих, Асен да няма пари. Но той пък Асен всяка седмица си изпращаше на майка си пари, да купуват материали.

ПРОКУРОРЪТ: Асен ли е сина на Мая?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Да, Асен.

ПРОКУРОРЪТ: От коя посока идваше подсъдимият с телевизора?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: От на Мая от къщата, обаче телевизорът не можа да се събере в буса и отвориха задната врата, това е. Казвам каквото видях, нямам лоши мисли към него.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам повече въпроси.

АДВ.***: Кога стана това, месец, дата?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Когато полицията ме извика, не мога да Ви кажа точно. Последно когато М.Б. беше на Германия, комшийката ме помоли да наглеждам къщата, да не разбие някой. Не беше нищо разбито, но когато после полицията ме извика се изненадах. Аз постоянно съм у дома. Ако някъде изляза цял „Пордим“ ме знае. Аз съм постоянно с детенцето си, грижа се за него. Най много до половин час да ме няма мен.

АДВ.***: Телевизорът сам ли го носеше?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Той държеше телевизора, момчето отвори, но не можа да се събере, отвори страничната врата, но отново не успя. После му отвори задната врата и това беше. Видах вече, че той отива да дава ключа.

АДВ.***: Колко е голям този телевизор?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Телевизорът е голям.

АДВ.***: Няма други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Другото момче, Вие познавате ли го?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Сина му го познавам, виждал съм го в тях че работи, но човека, който беше при пренасянето на телевизора с И.М., не го познавам.

ПРОКУРОРЪТ: Познавате ли човека, който отваряше вратата?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Не, не го познавам. За първи път се явява.

СЪДЪТ: Споменахте, че е тръгнал да носи ключове. На кого ги занесе тези ключове?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: На комшийката Станимира, тази възрастната жена.

СЪДЪТ: Той на нея ли трябваше да ги върне?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Да.

СЪДЪТ: Защо тя Ви е помолила Вие да гледате къщата, пък на нея поверява ключовете?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Аз съм заангажиран човек, тя никъде не излиза, на нея е казала да наглежда къщата.

СЪДЪТ: Имаш разпит на свидетел в полицията на 7 декември. На 6 ноември 2020г., сте викан да пишете собственоръчно.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Ще Ви излъжа точно кога са ме викали, не помня. Не

искам да Ви лъжа кога съм викан, не знам. Не искам да правя съчетания. Аз Ви казвам хората, които ме извикаха и им казах. Те ме попитаха дали съм видял и им казах, че съм видял.

АДВ.***: Вие не си спомняте датата, но това е било в период от време, когато Мая Спасова е била в Германия при сина си.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Да, на сватбата на сина си.

АДВ.***: В това сте категоричен?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Да, на сватбата на големия си син Светлин М..

СЪДЪТ: Колко време я нямаше докато беше в Германия на сватбата?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Може би две седмици, една или две. Има трима сина. На Светлин беше сватба.

СЪДЪТ: Той ли пращаше пари за ремонта?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Не, Асен. Малкият син. Тя има трима сина и една дъщеря.

СЪДЪТ: От къде знаете кой какви пари е пращал?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Тя ме помолваше да я закарвам на банкомата в Пордим да ги тегли.

СЪДЪТ: Всеки път все Вас ли молеше?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Да.

СЪДЪТ: Вижте пак подсъдимия, това ли беше човекът, който изнесе телевизора от къщата и го вкара в буса?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Да, той беше. Категорично съм сигурен. И в полицията ме питаха, казаха, че и баща и син може да са подстригани. Обясних им, че съм видял и не мога да ги сбъркам.

СЪДЪТ: Да уточним за буса. Колко врати имаше, предна, задна, странични?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Видах буса, беше странично. Виждах само едната страна на буса. Той беше спрял на края на къщата, на ъгъла на къщата на Мая. Само виждах страничната врата, че той я отвори.

СЪДЪТ: Страничната, това е тази дългата, която се отваря с продължение назад, а не настрани, като на лек автомобил?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Да, да. Опитаха се да вкарат, обаче не можа да се натовари. Затвориха и после той мина отзад и после натовариха през задната

врата.

СЪДЪТ: Задната, багажната?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: От страничната не можа да го вкара. Минаха отзад, отвориха вратите и го вкараха.

СЪДЪТ: Двете задни врати на багажника, най-отзад.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Не съм видял сега дали са две.

СЪДЪТ: Там където са стоповете и задния номер, от там са го вкарали ?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Да.

АДВ.***: Вие казахте, за изнасянето на телевизора, но знаете ли кога телевизорът е отишъл в дома на Мая.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Той ме видя, спеше преди в буса, аз го попитах, защо не се е обадил на Мая, той ми вика „ами не исках да я събуждам“. Защото той с на Асен буса докара телевизора.

АДВ.ИВАНОВ: Това докато правеше ремонта там по това време ли беше?

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Това беше преди ремонта. Беше отишъл при Асен, да работи в Германия.

АДВ.ИВАНОВ: Нямам други въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Аз сутринта виждам един бус, викам чакай да видя какъв и този бус и го видях него, видях какво става. То се вижда.

Съдът счита, че са налице предпоставките на чл.143 ал.1 НПК. Налице е съществено противоречие между обясненията на подсъдимия И.М. и показанията на свидетеля А.К. в днешното съдебно заседание. С оглед изясняване противоречията между техните показания, следва да се поставят и двамата в очна ставка.

Воден от горното и на осн. чл.143 ал.1 от НПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАВЯ В ОЧНА СТАВКА подсъдимия И.М. и свидетеля А.К..

А.К. - Не познавам лично лицето И. С. М., просто визуално сме се виждали.

И.М.- Познавам лицето А. С. К., като техен съсед, идвал е.

И.М.- Не е вярно това, което казва свидетелят, не съм изнасял

телевизора. Аз имам свидетел, който мога да посоча, защото го имам в приятели в телефона. Който приятел докара телевизора и с него ние го сваляхме. Не съм изкарвал аз телевизора и не съм го слагал аз в буса. Аз нямам и такъв бус, не съм идвал никога с такъв жълт бус.

А.К.- Аз потвърждавам това, че той е дошъл с жълт бус и с друг човек. Той не докара телевизора с друг човек, беше сам, когато беше докарал буса от Германия.

ПРОКУРОРЪТ- Нямам въпроси.

АДВ.***- Нямам въпроси.

АДВ.***- Нямам въпроси.

ПОДСЪДИМИЯТ И.М. – Добре, кажи ми с какви дрехи бях аз ?

СВИДЕТЕЛЯТ А.К.- Нямам спомен, видял съм го с телевизора как носи и го слага в буса. Това е. Не съм го гледал точно, аз не съм имал цел, че той краде телевизора.

ПОДСЪДИМИЯТ И.М.- Защо не си взел номера на буса ?

СВИДЕТЕЛЯТ А.К.- На кой бус? Ти идваш с различни коли.

ПОДСЪДИМИЯТ И.М.- Как с различни коли?

СВИДЕТЕЛЯТ А.К.- Ами как не! С един бял бус идва.

ПОДСЪДИМИЯТ И.М.- Белият бус чий е?

СВИДЕТЕЛЯТ А.К.- Ами от къде да знам на кого е. Следствие ли да водя?

ПОДСЪДИМИЯТ И.М.- Бусът белият беше на Асен.

ПОДСЪДИМИЯТ И.М.- Нямам въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ А.К.- Нямам въпроси.

Съдът счита, че следва да се приключи очната ставка между подсъдимия и свидетеля, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА ОЧНАТА СТАВКА.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ С. М. Я.:

ПРОТУРОРЪТ: Познавате ли М.М., в какви отношения сте ?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Ние сме комшии, порта срещу порта.

ПРОКУРОРЪТ: Какво знаете по случая с откраднатия и телевизор?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Аз не съм видяла кой □ е взел телевизора. Знам, че девера и работи в тях.

ПРОКУРОРЪТ: Кога беше това?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Той цяло лято работи до септември. Докато тръгна тя за Германия.

ПРОКУРОРЪТ: Миналата година, по-миналата, кога?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Миналата година. Той си работеше там, после тя като замина за Германия, той повече не идва. Само сина му идва на два пъти. Единия път идва за някакви инструменти, на втория път не съм го питала за какво идва. Дойде и след малко ми донесе ключовете на мен. Каза ми „*Мая ми каза да ти дам ключовете на теб*“. Като си дойде аз трябваше да □ ги дам. Това беше.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам повече въпроси.

АДВ.***: Да разбираме, че Мая докато е била в Германия, Ви е оставила на Вас ключове за къщата или?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Не. Вторият път, като дойде ми остави ключовете и повече не идва.

АДВ.***: А защо Ви е оставила на Вас ключовете?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Защото Мая, като си идва от Германия да си ги вземе от мен. Така са се разбрали.

АДВ.***: Това означава, че Мая им е оставила на тях ключовете, за да влизат да извършват ремонта?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Да.

АДВ.***: Известно ли ви е друг човек, дали имаше ключове за къщата на Мая?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Не ми е известно това. Ключовете в тях си бяха.

АДВ.***: Да сте виждали други хора да влизат в къщата на Мая, докато нея я нямаше?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Не.

АДВ.***: Единствените, които са идвали са кои?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Тези майсторите.

АДВ.***: Това са този човек Илия и синът му Северин?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Да.

АДВ.***: Нямам други въпроси.

АДВ.***: Колко време след като Мая замина за Германия, те работиха там на обекта и върнаха ключовете?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Мая като замина, беше може би 19-20 октомври и той май Илия повече не е идвал. Докато тя беше там, той идва, но щом замина, тя им остави ключовете и синът му дойде един път, взе инструменти. Аз бях на улицата и го попитах, той вика „за инструменти“. Момчето си замина, после идва не знам след колко време пак дойде сина му, не го попитах нищо. Аз си влязох у дома и след малко той ми донесе ключовете. Каза, че няма да работят повече.

АДВ.***: Това какъв месец беше?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Септември месец.

ПРОКУРОРЪТ: Вашата къща как е разположена спрямо къщата на Мая?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Къщата ми е срещу тяхната, но аз стоя в кухнята и не мога да виждам нищо. Ако съм в къщата се вижда. Само другия комшия, който беше свидетел може да вижда.

ПРОКУРОРЪТ: Защо тогава казвате, че Илия не е идвал след заминаването на Мая?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Ами не е идвал, защото аз съм все на улицата, излизам, нали виждам.

АДВ.***: Възможно ли е да е идвал, а Вие да не сте го видели?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Да, може да не съм.

ПРОКУРОРЪТ: Вие казвате, че непрекъснато имате видимост към нейната къща.

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Само когато съм на улицата имам видимост.

ПРОКУРОРЪТ: Докато сте си вкъщи, имате ли пряка видимост?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Не.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други въпроси.

АДВ.***: Нямам други въпроси.

АДВ.***: Нямам други въпроси.

СЪДЪТ: Кога започнаха ремонтните дейности, спомняте ли си?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Той цяло лято работи мисля че. Август си работи, а за юли не си спомням сега, дали и юни беше.

СЪДЪТ: Септември месец работиха ли?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Да, работиха докато тръгна тя за Германия.

СЪДЪТ: Тя кога тръгна за Германия?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: 19 или 20 септември.

СЪДЪТ: Колко време беше там тя?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Някъде първи или втори октомври си дойде. Сватбата беше на двадесет и шести септември, след това си дойде.

СЪДЪТ: На 26 септември е била сватбата в Германия?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Да, не бях канена, но гледахме по записа после.

СЪДЪТ: Тя е тръгнала на 19 септември?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Да.

СЪДЪТ: Кога Ви върнаха ключовете на Вас, защото си спомняте въпреки възрастта датите?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Не помня датата на връщане на ключовете, защото те ми ги върнаха сигурно два, три дни преди да си дойде Мая от Германия.

СЪДЪТ: Вие до шести ли казахте, че е била в Германия?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Не, до първи-втори Октомври.

СЪДЪТ: Края на септември са Ви върнали ключовете?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Да.

СЪДЪТ: Колко пъти виждахте да се влиза в къщата на вашата съседка, след като тя замина от Германия?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Два пъти. Сина му съм виждала само.

СЪДЪТ: Колко време се бавеше там?

СВИДЕТЕЛЯТ Я.: Не много. Първият път към 15-20 минути. Каза, че взима инструменти, даже аз го видях, като се качи в колата си момчето и си замина. Нищо не носеше освен инструменти. Вторият път аз бях до портата, той си влезе и аз викам на онази „*този дойде пак да работи нещо*“. Влязох си вътре и след 15-20 минути той ми носи ключовете.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ С. И. С.:

ПРОКУРОРЪТ: Какво знаете по случая с телевизора?

СВИДЕТЕЛЯТ С.С.: Вече почти една година отмина. Асен се обади да идем да му работим, след като се върнах от Германия. Баща ми беше започнал там на работа с баща му на Асен. След като те вече са болни, по не могат, викам айде аз ще отида. Работил съм близо една седмица.

ПРОКУРОРЪТ: Кога точно беше това, месец, сезон?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Не си спомням точно, лятото беше някъде. След като почти привършихме работата, трябваше да ни се изплатят една сума пари. След като привършихме ремонта трябваше да се изплати една сума пари и не се доразбрахме.

СЪДЪТ: Какво означава не се доразбрахте?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Ами Асен не ни плати това, което се бяхме разбрали и ми се обади да върна ключа на тяхната комшийка.

СЪДЪТ: Вие сте имали ключове да влизате?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Да, тя майка му замина на Германия и два дни, след като тя замина на Германия, на третия ден аз го върнах този ключ.

СЪДЪТ: Тя кога замина на Германия щом знаете?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Ами пак тогава някъде беше, лятото. Не съм сигурен.

СЪДЪТ: Възможно ли е да е било септември месец?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Не знам точно кой месец, не си спомням. След като върнах ключа, на третия ден, преди да върна ключа ходих с баща ми. След като той се разболя, заминах два дни сам да работя довършителна работа. Преди да завърша се обадих на Асен, викам му ей, „аз свършвам и там каквото има да си оправим сметките“. Не ги оправихме. Той ми каза да върна ключа и аз го върнах. След като го върнах, един месец след това, може и по-малко да е било, ми се обадиха, че липсва телевизорът в тях.

СЪДЪТ: Кой се обади?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Първо майка му ми се обади, после той. Аз казах, че не знам. Не съм виждал телевизора.

СЪДЪТ: Не сте виждали телевизора вътре в къщата?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Имаше два три телевизора, но аз не знам какъв е този телевизор.

СЪДЪТ: Имаше ли един по-голям?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Бяха два или три, нещо такова беше.

СЪДЪТ: Имаше ли голям телевизор?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Ами тя бяха средно големи, не знам.

СЪДЪТ: Вие имяхте ли уговорка с Асен или баща Ви се разбираше?
СВИДЕТЕЛЯТ С.: Баща ми се разбираше.

СЪДЪТ: Тоест Вие не знаете, какво трябва да Ви се плаща?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Не.

СЪДЪТ: Защо звъните Вие тогава на Асен, да му казвате, че трябва да се плаща?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Аз съм му звъннал защото работата свърши. Почти я привършихме. Казах му, че вече свършвам и каквото има там да си изчистим сметките.

СЪДЪТ: Защо не Ви плати Асен, какъв довод изложи пред Вас ?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Защото сумата била много голяма.

СЪДЪТ: Сумата не беше ли уговорена предварително ?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Да, беше уговорена.

СЪДЪТ: Вие роднини ли сте?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Да, първи братовчеди сме ние с Асен. По бащина линия. Баща му и моят баща са братя. Работеха заедно там.

ПРОКУРОРЪТ: Вие знаете ли баща Ви, да е карал някакъв телевизор от Германия в къщата на Мая?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Не знам, аз не съм бил в България.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

АДВ.***: Нямам въпроси.

АДВ.***: Нямам въпроси.

СЪДЪТ: Вие завършихте ли ремонта с баща си до край?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Не.

СЪДЪТ: Останаха някои неща, защото не Ви е платил предполагам?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Да.

СЪДЪТ: Какво правихте като ремонт? В какво се изразяваше задачата Ви?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Гипсокартон и шпакловка.

СЪДЪТ: До къде стигнахте със строителната дейност?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: До боя и остана да се сложи ламинат.

СЪДЪТ: Тоест сте боядисали, а е трябвало и да редите ламинат?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Да, и тока да оправим.

СЪДЪТ: Приблизително каква сума остана да Ви дължи Асен?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Мисля, че към 200-300лв., нещо такова. Не си спомням.

АДВ.***: Това е сума за извършени работи или за труд?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Това е сума за извършените работи.

АДВ.***: За какво е била тази сума, за това което сте направили, или за това, което е трябвало да правите?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: За това, което е трябвало да направим.

СЪДЪТ: Тогава, щом не сте сложили ламината, значи не Ви дължи нищо. Щом е имало още една задача, а не сте я свършили.

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Не сме я свършили, поради това, че не ни е изплатена сумата.

СЪДЪТ: Има ли извършени от Вас строително-ремонтни дейности, които да не са Ви заплатени?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Да.

СЪДЪТ: Кои?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Електрическата инсталация, която ние направихме.

АДВ.***: Вие казахте, че е предстояла да се направи.

ПРОКУРОРЪТ: Преди малко казахте, че е предстояло да я довършите.

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Това е цялостният ремонт, за който е трябвало да се заплати тази сума. Да се сложи гипсокартон, да се шпаклова, да се боядиса, да направим инсталацията и ламината.

СЪДЪТ: И Вие направихте всичко без ламината?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Почти.

СЪДЪТ: Електрическата инсталация направихте ли я?

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Почти, не са сложени ключовете и осветителните работи. Окабеляването е сложено. Не може да се сложи гипсокартона без да пуснеш окабеляването.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

АДВ.***: Нямам въпроси.

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. Б. М.:

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Искам да кажа какви материали е трябвало, защото ние със сина отидохме и купихме всички материали. И каквито материали са трябвали е искал от сина ми пари. И.М. го казва.

ПРОКУРОРЪТ: Аз ще помоля да започнете отначало. По-подробно да разкажете целия случай.

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Сина ми се жени в Германия и ще прави сватба. Аз тръгвам на 15 септември.

АДВ.***: Започнете отначало.

ПРОКУРОРЪТ: Започнете от започването на ремонта. От първото идване.

АДВ.***: От къде се познавате с тези хора? Разкажете.

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Илия ми е бивш девер, беше два месеца при сина ми.

СЪДЪТ: Какво означава „бивш девер“?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Децата ми са ми от неговия брат, ние сме разделени.

СЪДЪТ: Вие сте се разделили с вашия мъж?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Да, аз съм се разделила. Моят син го прибира, държи го там два три месеца и какво са се разбрали, да дойде вкъщи на Пордим и да прави ремонт.

СЪДЪТ: Вашият син прибира Илия?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Да, Илия два, три месеца стои при него в Германия. Сина ми, ми се обажда, че Илия ще дойде да ми прави ремонт. Идва в началото на август. Почна с моя бивш съпруг, но той си е болен. Асен, когато му е пратил пари за брат си за него, той не му е дал пари и онзи брат му се отказа. Илия започна да идва сам. Аз трябваше да вървя на Германия. На 19 септември тръгнах, защото сватбата беше на 26 септември. Питам моят син дали да заключа стаите. Те инструментите им бяха дето са мебелите купени. Той вика „той чичо е там и му има доверие, няма да стане нищо“. Аз оставих на двете стаи ключа и на входната врата, на И.М. ги оставих и му казах, „ако не се върна от Германия, докато свършат, да ги остави на комшийката, че не се знае кога ще си дойда“. Те след мен въобще нищо не са пипали. Както я оставям стаята, така я сварвам. Контакти, лампи, паркет, нищо не са пипали. Прибирам се на втори октомври. След два,

три дни влизам в тази стая, където всичко сме сложили, да взема ситото, да меся. Като се обръщам към вратата, защото телевизора беше сложен към вратата на стената виждам, че одеалото е паднало и телевизора го няма. Веднага се обаждам на Северин, той вика „аз не знам нищо“. Те всички телевизора ги назеаха. Те са пет телевизора, двата-този новия, дето откраднаха и един има, той е стар телевизор, обаче пак е много голям и други три стоят. Само тоя най-новия го няма.

ПРОКУРОРЪТ: Новия телевизор кой го докара, който го няма?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Един бус ми го докара от Германия, сина ми го е пратил.

ПРОКУРОРЪТ: Илия беше ли тогава с този бус?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Не, Илия не е бил.

ПРОКУРОРЪТ: Илия ли Ви докара този липсващия телевизор?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Не, ние го стоварехме от буса с него, с Илия. Той го стовари, той го зави с одеалото. Никой друг не е пипал и не е влизал в стаята. Като се връщам аз от Германия и ключа на тази стая дето монтирват, той става на моята входната врата. И ключа го няма и него. Сега съм сменила на входната врата ключа.

ПРОКУРОРЪТ: Стаята, в която бяхте събрали целия багаж и където е бил и телевизорът, тя заключваше ли се?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Не, ключа беше в тях, защото и инструментите и бяха там.

ПРОКУРОРЪТ: Със същия ключ ли се отключваше и заключваше?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Не, всяка врата си има ключ, защото тя е нова дограмата.

ПРОКУРОРЪТ: И вчичко беше дадено на Илия? Всички ключове, Вие му ги бяхте дали на Илия?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : На малката стая, в която работеха, си стоеше ключа на вратата. Другите ключове са в него. Аз бях заключила само моята врата.

ПРОКУРОРЪТ: Сина му Северин кога дойде да работи при Вас и се включи в ремонтните дейности?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Синът му, е идвал два, три пъти. Повече не. Преди да замина аз. После е идвал сам, без Илия да е идвал. Идвал е с някое друго момче с бус.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други въпроси.

СЪДЪТ: Този телевизор „Samsung“, кой от синовете Ви го закупи?

ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЕЦ М. : Асен М. от Германия и ми го изпрати да го ползвам.

Съдът счита, че към настоящия момент са събрани достатъчно доказателства за това, че са налице предпоставките на чл.189 ал.1, вр с чл.24 ал.1, т.7 от НПК и следва да бъде прекратено наказателното производство поради следните съображения: Видно от обвинителния акт, е че подсъдимият И. С. М., е обвинен за извършено престъпление по чл.194, ал.1 от НК. Безспорно е също така, че са налице предпоставките на чл.218,в“, т.2. от НК. Пострадалият е племенник на подсъдимия, който факт се признава от всички разпитани свидетели по делото, които имат отношение към родствените връзки в случая. Видно от материалите и по досъдебното производство, е че липсва тъжба от страна на пострадалия, съобразно изискванията на чл.24, ал.1, т.7 вр. чл. 49 ал.1 от НПК, във връзка със специфичната законодателна предвидена възможност на прокурора да образува и да поддържа обвинение, което по закон се преследва с тъжба от пострадалия. Ето защо и на основание чл.289 ал.1, вр. с чл.24, ал.1, т.7 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА наказателното производство по НОХД 400/2021г. по описа на ПлРС.

Определението подлежи на обжалване и протест в 15-дневен срок от днес на основание ал.289, ал.4 от НПК.

ПРОТОКОЛЪТ е написан в с.з., което приключи в 11:33 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____